

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεῖα Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaaflo@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΛΕ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 2062	Νέο πολιτικὸ ἔτος – Πρωτοχρονιά Δευτέρα 1 Ἰανουαρίου 2018	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Τὸ νέο ἔτος

Τὰ μεσάνυχτα τῆς 31ης Δεκεμβρίου, ἀγαπητοί μου, ὅταν ὁ δείκτης τοῦ ρολογιοῦ δείχνει δώδεκα, ἕνας χρόνος ζυμωμένος μὲ χαρὲς καὶ λύπες σφραγίζεται καὶ μπαίνει στὰ ἀρχεῖα τῆς αἰωνιότητος· μιὰ σταγόνα τοῦ χρόνου πέφτει στὸν ὠκεανό. Οἱ μελλοντικὲς γενιὲς θὰ γίνουν κριταὶ τῶν πράξεων καὶ τῶν ἔργων τοῦ ἔτους αὐτοῦ. Πάνω ὅμως ἀπὸ τὴν κρίσι τῶν ἀνθρώπων θὰ εἶνε **ἡ ἀδέκαστη κρίσι τοῦ Θεοῦ**, ποὺ τὴν ἡμέρα ἐκείνη θ' ἀπαγγεῖλη τὸ τρομερὸ «κατηγορῶ» ἐναντίον ἐκείνων ποὺ τὸ ἔτος αὐτὸ διαλογίστηκαν τὸ πονηρὸ, λάλησαν τὸ ψεῦδος, ἔπλεξαν σκευωρίες, ἔπραξαν τὰ φαῦλα, καταπάτησαν θεῖους καὶ ἀνθρώπινους νόμους, ὠργίασαν καὶ ἔβαψαν μὲ αἷμα ἀθῶων τὴ γῆ. Τίποτε ἀπ' ὅλα δὲν θὰ μείνη ἀβράβευτο ἢ ἀτιμώρητο. Πιστέψτε το, ὅλα εἶνε γραμμένα! Ἐκεῖνος ποὺ μετράει τὶς σταγόνες τῆς ἀβύσσου, τὰ φύλλα τῶν δασῶν καὶ τὴν ἄμμο τῆς θαλάσσης, θὰ μετρήσῃ καὶ τὶς σκέψεις, τὶς ἐνδόχυχες ἐπιθυμίες, τὰ βαθύτερα ἐλατήρια τῶν πράξεών μας, καὶ «ἀποδώσει ἐκάστω κατὰ τὴν πρᾶξιν αὐτοῦ» (Ματθ. 16,27).

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς ἡ 1η Ἰανουαρίου, ἡ 1η τοῦ νέου ἔτους, δὲν πρέπει νὰ περνᾷ ἐπιπόλαια, μέσα σὲ γέλια καὶ καγχασμούς, μέθη καὶ ὄργια, καὶ δίπλα στὸ πράσινο τραπέζι τοῦ χαρτοπαιγνίου. Αὐτὴ εἶνε ζωὴ ῥηχὴ, ποὺ δὲν ἀξίζει νὰ ζοῦμε. «Βίος ἀνεξέλεγκτος βίος ἀβίωτος», ἔλεγε ἕνας ἀρχαῖος φιλόσοφος τῶν Ἀθηνῶν. Ἄς ἐλέγξουμε λοιπὸν κ' ἐμεῖς τὸν ἑαυτὸ μας. Ἄς σταθοῦμε μὲ προσοχὴ στὸν ἰσθμὸ αὐτὸ τοῦ χρόνου, ἃς ρίξουμε ἕνα βλέμμα στὸ παρελθὸν κι ἃς ἀτενίσουμε πρὸς τὸ μέλλον. Ἔχουμε **Ἱερὰ καθήκοντα τώρα στὴν ἀρχὴ τοῦ νέου ἔτους**. Ποιά;

● Πρῶτον νὰ σταθοῦμε **εὐγνώμονες γιὰ τὴν εἰρήνην**. Ἄς εὐχαριστήσουμε τὸν Κύριο καὶ γιὰ ἄλλες μικρότερες δωρεὲς ποὺ μᾶς ἐπιδαψίλευσε, ἀλλὰ ἰδιαίτερως γιὰ τὴν ἐξωτερικὴ εἰρήνην ποὺ ἐπικράτησε. Εἰρήνην, γλυκὺ ὄνομα

καὶ πρᾶγμα! Μὴ μολύνουμε σήμερα τὸν ἑαυτὸ μας μὲ ὄργια· ἃς ὑψώσουμε τὰ μάτια στὸν οὐρανό, ἃς εὐχαριστήσουμε τὸ Χριστὸ γιὰ τὸ ἀνεκτίμητο τοῦτο ἀγαθὸ, καὶ ἃς παρακαλέσουμε **νὰ μείνη** ἀνάμεσά μας ἡ εἰρήνην του «*ἡ ὑπερέχουσα πάντα νοῦν*» (Φιλ. 4,7).

● Ἐπειτα, νὰ μείνουμε **ἄγρυπνοι στὴν Ὁρθοδοξία**. Ἀπολαμβάνοντας τὰ ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης, προσοχὴ μὴ ἐπαναπαυθοῦμε καὶ ἀδρανήσουμε. Ὅχι! Νέοι ἀγῶνες μᾶς περιμένουν, ποὺ ἀπαιτοῦν μεγαλύτερη προσπάθεια ἀπὸ αὐτὴν ποὺ δείξαμε τὸ ἔτος ποὺ ἔληξε.

Νὰ σταθμίσουμε τὶς εὐθύνες μας ἀπέναντι στὸ μέλλον καὶ νὰ χαράξουμε **πρόγραμμα ζωῆς** ποὺ θ' ἀκολουθήσουμε πιστά. Καὶ τὸ πρόγραμμα αὐτό, στὶς κύριες γραμμές, μᾶς τὸ δίνει ὁ σημερινὸς ἅγιος, ὁ **Μέγας Βασίλειος**. Δὲν ἔζησε ἐκεῖνος εἰκὴ καὶ ὡς ἔτυχε· ἔζησε μὲ συγκεκριμένο σκοπὸ, μὲ σταθερὲς ἀρχὲς καὶ πρόγραμμα βίου. Ἦταν ὅ,τι ἐπίστευε. Ἀπὸ τὰ βᾶθη τῆς Καισαρείας **μᾶς φωνάζει σήμερα**:

Χριστιανοὶ Ἕλληνες! Ἄτομα καὶ ἔθνη δὲν μποροῦν νὰ ζήσουν δίχως πίστι. Ἡ πίστι εἶνε ἡ τροφή τοῦ πνεύματος, ὁ ἐπιούσιος ἄρτος τῆς ψυχῆς. Καὶ ἀπ' ὅλες τὶς πίστεις ἡ ἀρίστη εἶνε ἡ Ὁρθοδοξία· αὐτὴ διατήρησε τὸν γνήσιο Χριστιανισμό. Ἀγωνισθῆτε γιὰ τὴν Ὁρθοδοξία!

Ὁ ἥρωας αὐτὸς δὲν δέχτηκε οὔτε τὴν παραμικρὴ παρέκκλισι ἀπὸ τὴν Ὁρθοδοξία. Ἔμεινε ἀσυμβίβαστος μὲ τὶς αἱρέσεις καὶ τὶς πλάνες. Στὸν ἀντιπρόσωπο τοῦ ἀσεβοῦς αὐτοκράτορος Οὐάλεντος, **στὸν ἑπαρχο Μόδεστο**, ποὺ τὸν πίεζε νὰ προσχωρήσῃ στὴν αἵρεσι καὶ νὰ ὑπογράψῃ δήλωσι, ὁ Μέγας Βασίλειος ἀπήντησε μὲ τὰ ἐξῆς λόγια, ποὺ δείχνουν ὅτι δὲν ζοῦσε γιὰ τὴ σάρκα καὶ τὴν κοιλιά, ἀλλὰ γιὰ τὴν Ὁρθόδοξο πίστι, ἔτοιμος νὰ ὑποστῇ γι' αὐτὴν κάθε θυσία:

«Φωτιὰ καὶ σπαθὶ καὶ θηρία καὶ νύχια σιδερένια ποὺ ξεσχίζουσι σάρκες ἐμᾶς δὲν μᾶς φοβίζουσι. Ὅταν ὑποφέρουμε αὐτὰ γιὰ τὴν πίστι μας, χαιρόμαστε καὶ εὐφραινόμαστε. Βρίζε λοι-

πόν, ἀπειλεί, κάνει ὅ,τι ἐξαρτᾶται ἀπὸ σένα· **τὴν πίστι μου δὲν πρόκειται νὰ τὴν ἀπαρνηθῶ.** Ἄς τ' ἀκούῃ αὐτὰ κι ὁ βασιλιάς».

Ἄλλ' ὅπως τότε ἔτσι καὶ σήμερα τὴ χώρα μας διατρέχουν **ἀντιπρόσωποι αἰρέσεων** καὶ ἀντιχριστιανικῶν θεωριῶν καὶ συστημάτων, καὶ μὲ ὕπουλα σατανικά μέσα, μὲ ψέματα καὶ ἀπατηλὰ συνθήματα προσπαθοῦν ν' ἀποσπάσουν τοὺς ὀρθοδόξους ἀπὸ τὴν πίστι τους. Ξέρουν καλὰ οἱ πράκτορες αὐτοὶ τὸ σκοπὸ τους· ξέρουν πῶς, ὅταν ὁ Ἕλληνας κλονιστῆ καὶ πάψη νὰ πιστεῦῃ στὴν ἀλήθεια τῆς Ὁρθοδοξίας, θ' ἀπομακρυνθῆ κι ἀπὸ τὴν ἰδέα τῆς πατρίδος, ποὺ σ' ἐμᾶς εἶνε ἀναπόσπαστα συνδεδεμένες· Ἕλλάς καὶ Ὁρθοδοξία εἶνε ἀχώριστες!

● Τέλος πρέπει νὰ εἴμαστε καὶ **συνεπεῖς στὴν ὀρθοπραξία.** Μαζὶ μὲ τὴν ἀκράδαντη Ὁρθόδοξο πίστι πρέπει νὰ μᾶς διακρίνουν καὶ τὰ καλὰ καὶ φωτεινὰ **ἔργα.** Καὶ ἐδῶ, στὸν τομέα τῆς πρακτικῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀγαθοεργίας, μᾶς καλεῖ νὰ τὸν μιμηθοῦμε πάλι ὁ Μέγας Βασίλειος, ποὺ ἡ πίστι του ἐκδηλωνόταν σὲ ἔργα.

Ἦταν πλούσιος. Κι ὅταν χειροτονήθηκε ἐπίσκοπος, ὅλη τὴν πατρικὴ κληρονομία του τὴν διέθεσε ὑπὲρ τῶν πασχόντων· ἔχτισε τὴν περίφημη **Βασιλειάδα**, ἓνα συγκρότημα κτηρίων ὅπου ὑπῆρχε ξενώνας, γηροκομεῖο, ὀρφανοτροφεῖο, νοσοκομεῖο· ἐκεῖ κάθε δυστυχισμένος εὔρισκε ἀνάπαυσι. Σὲ ἐποχὴ ποὺ ἡ κοινωνικὴ πρόνοια τοῦ κράτους ἦταν ἀνύπαρκτη, ὁ ἱεράρχης διωργάνωσε δίκτυο φιλανθρωπίας καὶ σ' αὐτὸ ἐργαζόταν συνεχῶς μέρα - νύχτα. Ἐὰν ἐπισκεπτόταν κανεὶς τὴν Καισάρεια, θὰ ἔβλεπε τὴ νύχτα ἓνα φῶς ἀναμμένο ὡς τὸ πρωί, κι αὐτὸ ἐρχόταν ἀπὸ τὸ ἀσκητικὸ δωμάτιο τοῦ ἱεράρχου· ἐνῶ ὅλη ἡ πόλις κοιμόταν, αὐτὸς ὡς πατέρας ὅλων ἀγρυπνοῦσε, ἔκλαιγε γιὰ τ' ἁμαρτήματα τοῦ λαοῦ του, προσευχόταν, μελετοῦσε, ἔγραφε καὶ περίμενε τὴν ἀνατολὴ τοῦ ἡλίου γιὰ νὰ τρέξῃ πάλι ὑπὲρ τοῦ ποιμνίου του.

Πίστις καὶ ἔργα, Ὁρθοδοξία καὶ ὀρθοπραξία, θεωρία καὶ πρᾶξις, νὰ τὸ πρόγραμμα τῆς ζωῆς τοῦ ἁγίου Βασιλείου· στὸ πρόσωπό του τὰ δύο μεγάλα ρεύματα, ἰδεαλισμὸς καὶ ρεαλισμὸς, ταίριαξαν· διότι ὁ Μέγας Βασίλειος ἦταν μαθητῆς ἐκείνου ποὺ εἶπε· «*Ὅς ἂν ποιῆσῃ καὶ διδάξῃ, οὗτος μέγας κληθήσεται ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν*» (Ματθ. 5,19). Μὲ ὅλη τὴ ζωὴ του, ποὺ δὲν πῆγε περισσότερο ἀπὸ 49 χρόνια, ἀπέδειξε ὅτι ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶνε οὐτοπία, ἓνα πρόγραμμα ἀνεφάρμοστο, ἀλλὰ μιὰ πραγματικότητα, ποὺ εἰσδύει καὶ μεταμορφώνει τὸν ἄνθρωπο κ' ἐξωραΐζει ὅ,τι ἀγγίξῃ.

Τέτοιους ἄνδρες, μὲ πίστι βαθεῖα καὶ ἀγά-

πη πλατεῖα σὰν τὸν οὐρανὸ, ἔχουμε ἀνάγκη. Καὶ **τέτοιοι πρέπει νὰ γίνουμε ὅλοι.** Ὅχι μόνο οἱ κληρικοί, ἀλλὰ καὶ οἱ λαϊκοί. **Καθένας** ποὺ βαπτίστηκε κι ἀνήκει στὴν Ὁρθόδοξο Ἐκκλησία, τὴν ὁποία λάμπρυναν μεγάλοι πατέρες καὶ διδάσκαλοι, ἄς κάνῃ αὐστηρὸ ἔλεγχο τῆς ζωῆς του. Καὶ τώρα στὴν ἀρχὴ τοῦ νέου ἔτους **ἄς θέσῃ στὸν ἑαυτὸ του τὰ ἐρωτήματα·** Ἔχω πρόγραμμα ζωῆς; Γιατί ζῶ κι ἀναπνέω; Ποιά πίστι κυριαρχεῖ μέσα μου; Τί καλὸ ἔπραξα γιὰ τοὺς ἄλλους τὸ ἔτος ποὺ ἔληξε; καὶ τί σκέπτομαι νὰ πράξω γι' αὐτοὺς τὸ νέο ἔτος;...

ᾠ Κύριε! Ἐὰν στὸ παρελθὸν ἔχασα ἡμέρες καὶ ὥρες ἄσκοπα, ἐὰν σπατάλησα τὸ χρόνο μου, ποὺ καὶ τὰ δευτερόλεπτά του ἔχουν ἀξία ἀνεκτίμητη, συγχώρεσέ με καὶ βοήθησέ με νὰ ἐκτιμῆσω τίς νέες εὐκαιρίες ποὺ μοῦ δίνεις, ν' ἀναπληρώσω τίς ἐλλείψεις μου, νὰ διπλασιάσω τίς προσπάθειές μου, νὰ καλλιεργήσω τὸ τάλαντο τείνοντας διαρκῶς **πρὸς τὴν τελειότητα**, κατὰ τὸ θεῖο σου ῥῆμα «*Ἔσεσθε ὑμεῖς τέλειοι, ὡσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστιν*» (Ματθ. 5,48).

Ἀδελφοί, χαράξτε πρόγραμμα χριστιανικῆς ζωῆς καὶ δράσεως· καὶ εἶθε ὁ ἄγγελος **κατὰ τὸ τέλος τοῦ νέου τούτου ἔτους** νὰ συλλέξῃ ἔργα ἀγαθὰ, μὲ τὰ ὁποῖα θὰ σωθῆ ἡ ψυχὴ, θὰ εὐεργετηθῆ ἡ πατρίδα, θὰ καταισχυνοῦν οἱ δαίμονες, καὶ θὰ δοξασθῆ ἡ ἁγία Τριάς.

* * *

Νέο ἔτος! Ὑψιστε Θεέ, «*ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται*» (Ψαλμ. 103,32), **τί ἄραγε θὰ συμβῆ τὸ ἔτος αὐτό;** Θὰ ὑπερτερήσουν τὰ ἔργα τοῦ σατανᾶ ἢ τὰ ἔργα μὲ τὴ σφραγίδα τοῦ ἐσφαγμένου Ἀρνίου; Τὸ σκοτάδι θὰ ἐλαττωθῆ ἢ θὰ αὐξηθῆ; Καὶ στὴ γωνιὰ αὐτῆ τῆς Εὐρώπης, τὴν Ἑλλάδα μας, τί μέλλει γενέσθαι;

Κύριε, σὺ γνωρίζεις, ποὺ ὀρίζεις «*χρόνους ἢ καιρούς*» (Πράξ. 1,7). Ἐμεῖς, ὁ καθένας μας, ὅπου κι ἂν βρισκόμαστε, εἶτε στὸ ἐσωτερικὸ εἶτε στὸ ἐξωτερικὸ, **ἄς πράξουμε τὸ χρέος μας.** Πίστι ἀκράδαντη στὸ Θεὸ καὶ ἔργα λάμποντα - καρποὶ τῆς πίστεως, ἄς εἶνε τὸ πρόγραμμά μας.

Καὶ τότε ἡ εἰρήνη ποὺ θωπεύει τὰ μέτωπά μας δὲν θὰ ἔνε ἐφήμερη, δὲν θὰ διαρκεῖ ὅσο οἱ ἀλκυονίδες ἡμέρες, ἀλλὰ θὰ σκηνώσῃ ἀνάμεσά μας καὶ θὰ χαρίξῃ ἡμέρες χαρᾶς καὶ κοινωνικῆς εὐδαιμονίας, καὶ θ' ἀναδείξῃ **τὴν πατρίδα μας σκῆνωμα εἰρήνης**, τῆς εἰρήνης ἐκείνης ποὺ ἔψαλαν τὰ σμήνη τῶν ἀγγέλων τὴν ἀλησμόνητη ἐκείνη νύχτα τῆς γεννήσεως τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία*» (Λουκ. 2,14).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**